

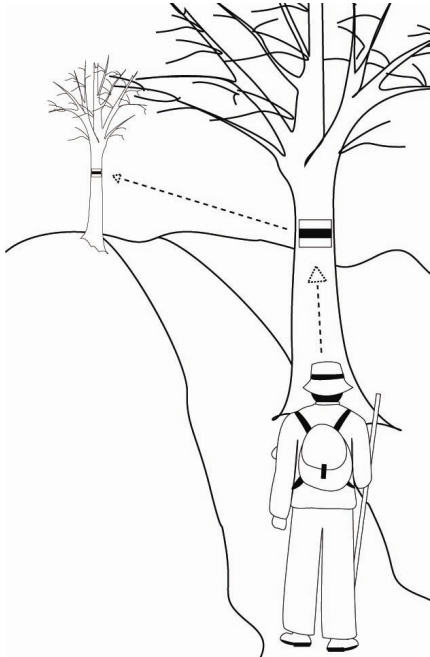
NÉHÁNY TANÁCS AZ ÚTJELZÉSEK ELHELYEZÉSÉHEZ

(kiegészítés a jelzésfestő útmutatóhoz)

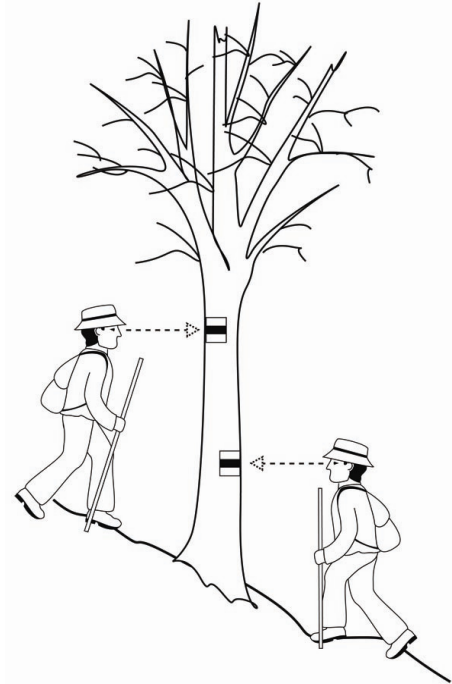
Szerkesztette: Dr. Molnár András, illusztrációk: Bence Lilla.

2009. március 6.

GYAKORISÁG ÉS LÁTHATÓSÁG:

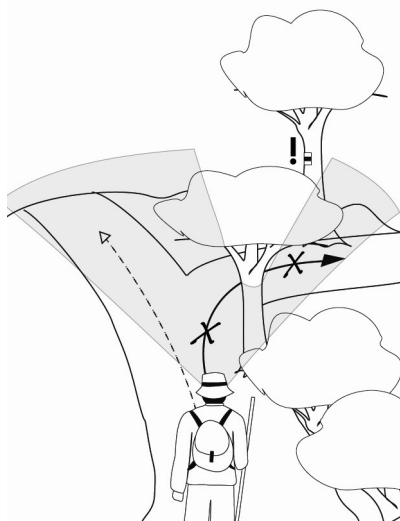
Többnyire a jelzéseknek szemből kell látszaniuk és egymástól látótávolságra legyenek, kivéve a teljesen egyértelmű szakaszokon.

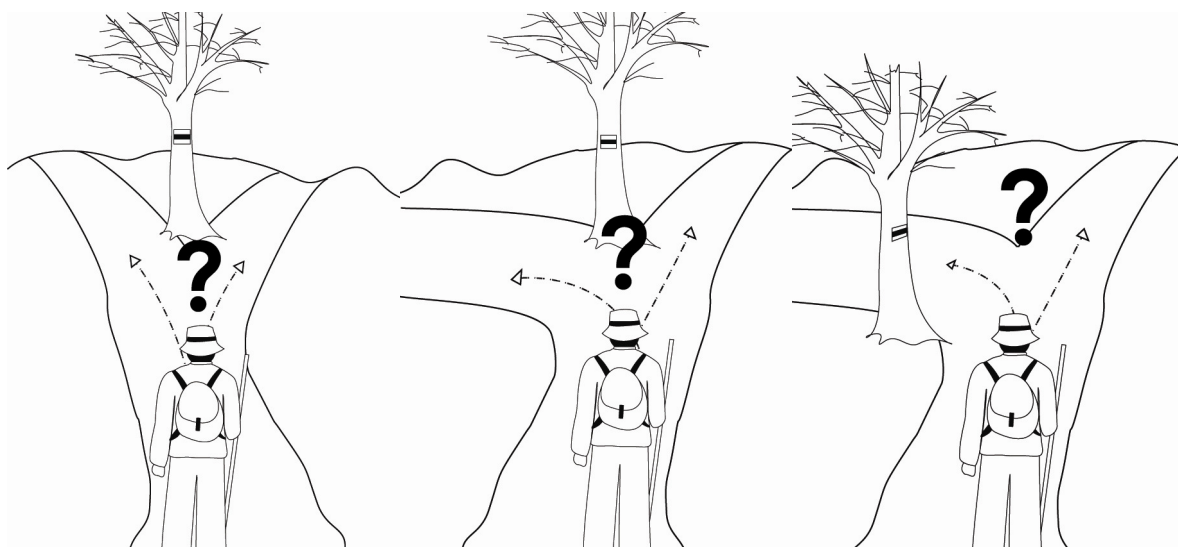
A jelzés lehetőleg szemmagasságban legyen.

Mindkét irányban jelezzünk, mindig az adott irány szemszögéből.

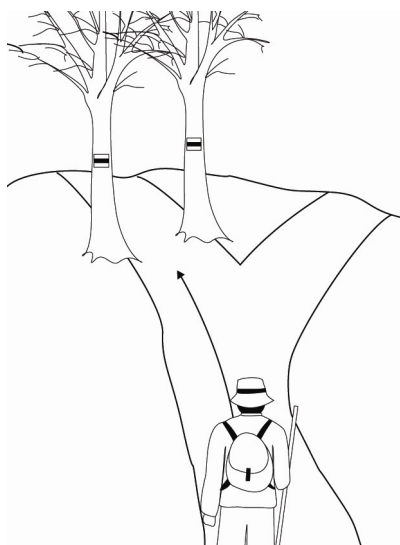
ELÁGAZÁSOK, LETÉRÉSEK:

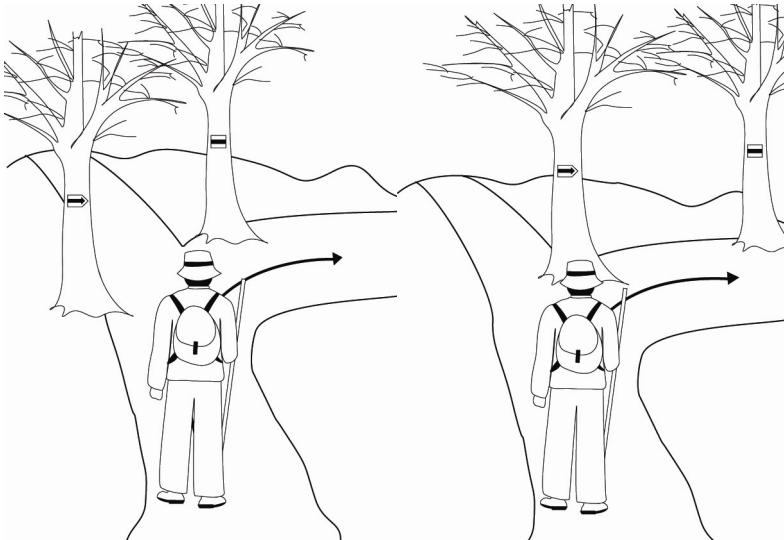
Minden elágazásban és letérési lehetőségnél a menetirányból jól láthatóan jelezzünk.

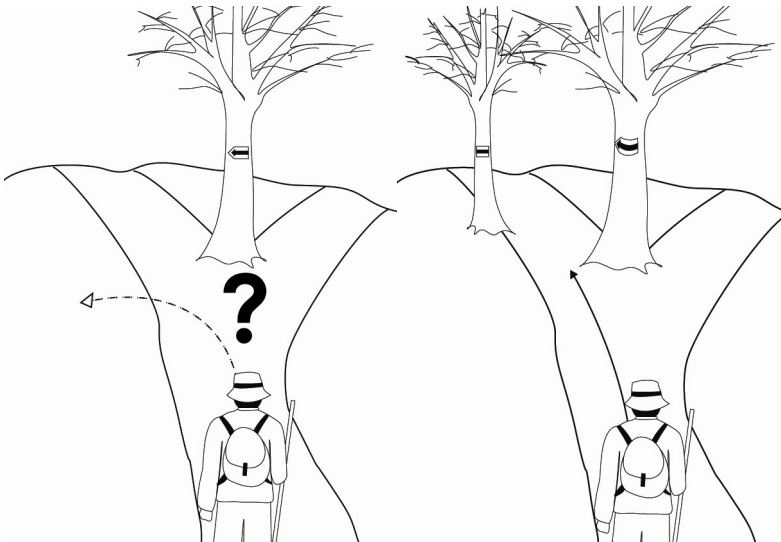
Minden elágazásban egyértelmű iránymutatást adjunk;
a kritikus pontokat a biztonság kedvéért több jelzéssel erősítsük meg:

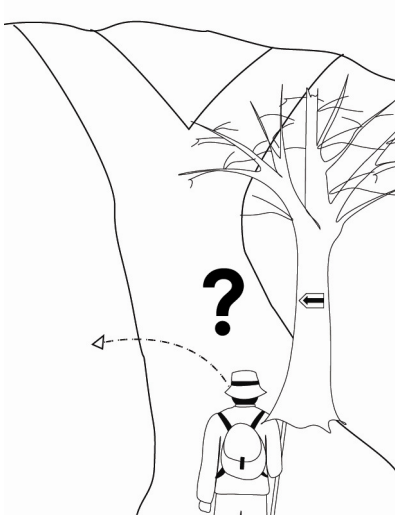
Az elágazási pont után behívó és megerősítő jelet használjunk; vagy kaput, amikor az út minkét oldalán jelzünk.

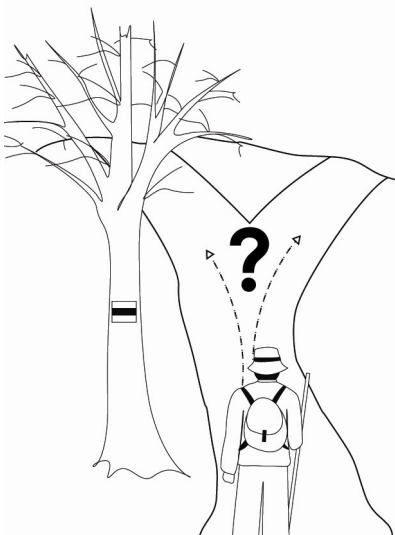
Éles irányváltásnál vagy az egyértelműsítés érdekében alkalmazzunk nyíljelzést.

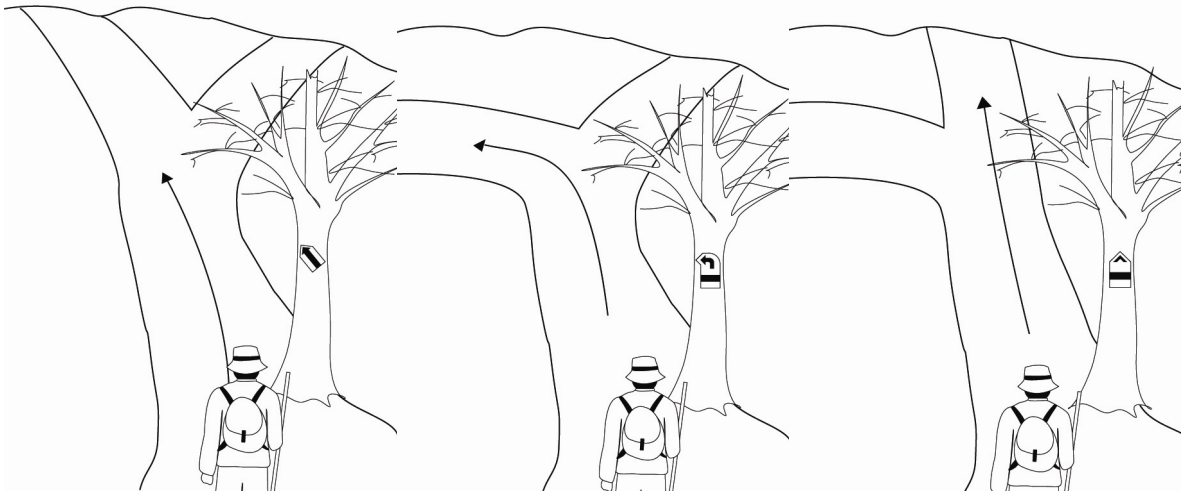
Ügyeljünk arra, hogy a nyíl a megfelelő irányba mutasson, s a nyíl irányába elnézve látsszon behívó jel is.

A nyilat ne tegyük ki túl korán, mert az „rövidítő csapásokat” vagy zavart okozhat.

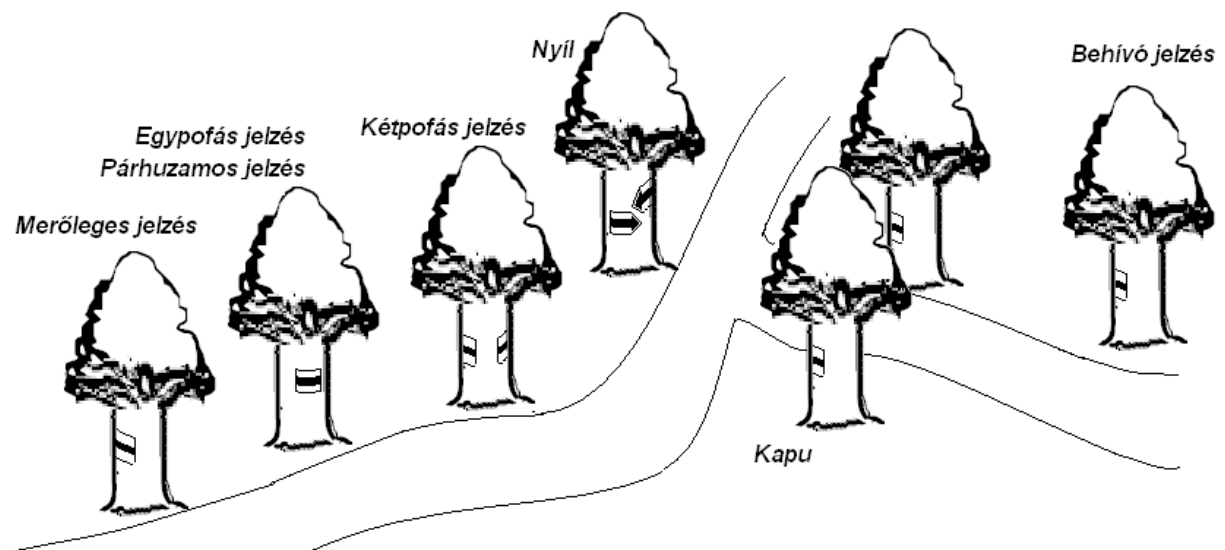

A nehezen jelezhető helyeken is törekedjünk az egyértelmű jelölésre.
Ha pl. nincs megfelelő tereptárgy egy elágazási pontban, alkalmazzunk előjelzést:

Ilyenkor segítségünkre lehet az átlós, a speciális kanyarodó és az egyenesen mutató nyíl.
Ügyeljünk, hogy az ellenkező irányból jövők számára ne legyen félreérthető.

ÖSSZEFOGLALÁS:

Alkalmazzuk mindig a legmegfelelőbb jelzési módokat...

Jó munkát!